

Gorik

2006

Gratis driemaandelijks blad over Brussel

januari - februari - maart

www.gorik.be

Afzender: Gorik, PB1490, 1000 Brussel 1 - Afgiftekantoor: Brussel X - P 309618

nr. 9

Inhoud

'Taalrapport is kaas met gaten' 1&2

Tweetaligheid in Brusselse gemeenten en OCMW's boert achteruit.

FDF en cdH: 'fédéralisme d'union' 2

Vanraes en Vanackere tekenen wel/niet Franstalig 'handvest'.

'Vlaamse' kinderopvang: 40 procent Franstalig 3

Tijd voor 'grote inhaalbeweging' in de Nederlandstalige kinderopvang.

Huurders doen het liever in de stad 4

Jonge gezinnen met kinderen en hogere inkomens verlaten Brussel.

Over betaalbaar wonen 4

Betaalbaar wonen is al honderd jaar een belangrijk politiek thema.

Gouden kus

Kate Ryan is 23 en, volgens haar platenfirma, 'a hot young singer-songwriter'. Een knap meisje, een leuk figuurtje en een mooie stem. Dat in elk geval. Je t'adore...

Een midlifer zou van minder de vlinders in de buik krijgen.

Zo ook Bert Anciaux (Spirit), Vlaams minister van cultuur. Hij gaf haar een 'cultuursubsidie' van maar liefst € 60 000 voor de Europese promotietour van haar Eurosonglied.

In ruil voor zoveel gulheid mocht de minister haar een zoen geven voor het oog van de camera. Maar misschien was het daar wel om te doen?

Nu hebben wij er geen probleem mee dat de minister mooie vrouwen zoent. Moet kunnen, zelfs in de politiek. Maar dat daar zo'n overheidsdotatie tegenover staat, is dat niet wat overdreven?

Van een 'goedkope verkiezingsstunt' is hier in elk geval geen sprake.

Kate Ryan heeft gelijk dat ze haar kus zo duur verkoopt. Je moet hem maar zoenen, de prins van de Vlaamse politiek. Maar kan Bert Anciaux echt niet goedkoper aan zijn trekken komen?

'Taalrapport is kaas met gaten'

De voorbije weken liepen de spanningen tussen Nederlandstaligen en Franstaligen in de Brusselse regering hoog op. Een van de hete hangijzers is het eerste jaarrapport van de vice-gouverneur over de tweetaligheid in de gewestelijke en plaatselijke besturen.

Bij de vorming van de Brusselse regering werd verrassend snel een akkoord afgesloten over het communautaire hoofdstuk. Misschien zelfs wat te snel, zo blijkt. Vorig jaar reeds werden de nieuwe richtlijnen aan de lokale besturen door de Raad van State geschorst. Nu zorgt het (eerste) taalrapport van de vice-gouverneur voor verdeeldheid tussen Nederlandstaligen en Franstaligen.

Informatieverbod

Politieke afspraak of niet, het is enkel op aandringen van Brigitte Grouwels (CD&V) dat de Brusselse regering kon kennis nemen van het eerste taalrapport. Ook nu heeft nog niet iedereen het langs officiële weg in handen gekregen.

Zo maakt Vlaams minister Bert Anciaux (Spirit) met raadgevende stem deel van de Brusselse ministerraad als het gaat over OCMW's en openbare ziekenhuizen. Vanuit die functie zou hij over alle informatie moeten beschikken, maar het tegendeel is waar. Anciaux in het Vlaams Parlement: 'Vandaag heb ik van de vice-gouverneur een antwoord gekregen op mijn brief. Daarin deelt hij me mee dat Brussels minister-president Charles Picqué (PS) hem heeft verboden om me dat taalrapport over te maken.'

'De Brusselse minister-president heeft de vice-gouverneur verboden me dat taalrapport over te maken.'

Minder tweetalig

Het eerste taalrapport schetst een beeld van de (niet) toepassing van de taalwet door gemeenten en OCMW's in 2004. Een vergelijking met de cijfers van vijf jaar geleden (de jongst beschikbare) toont de evolutie in de vorige regeerperiode. brusselNL vzw, een vereniging die opkomt voor meer tweetaligheid en meer Nederlands in Brussel, maakte de oefening. Eerste besluit: 'De tweetaligheid in Brussel gaat er (nog) op achteruit'.

In 1999 was de toestand al zorgwekkend. In de gemeenten beschikten personeelsleden toen in slechts 68 procent van de gevallen over het vereiste getuigschrift 'kennis van de tweede landstaal'. In de OCMW's was dat zelfs maar 25 procent. Vijf jaar later vallen die percentages nog verder terug tot 40 procent voor de gemeenten en 12 voor de OCMW's. Ook in absolute cijfers zijn er nu (nog) minder dossiers in orde met de taalwet.

Er is nauwelijks een probleem met de vaste benoemingen, maar des te meer met het contractuele personeel. Dat wordt in maar liefst 91 procent van de gevallen aangesteld of bevorderd zonder het vereiste getuigschrift van taalkennis.

Vals in de oren

Een Vlaamse boodschap brengen in een grotendeels verfranst Brussel is niet gemakkelijk, zeker niet als de verkiezingskoorts de kop opsteekt.

Recent vestigde Bert Anciaux (Spirit) er de aandacht op dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voortdurend federaal geld misbruikt voor zaken waar het niet voor bevoegd is en zo de Vlamingen benadeelt. Hij merkt op dat leidende Franstalige politici een monocultureel Brussel willen, waar alleen de Franse cultuur geldt. Letterlijk: 'De Franstaligen in Brussel hebben hetzelfde discours als het Vlaams Belang in Vlaanderen.'

Reactie vanuit Franstalige hoek: Anciaux is 'onaanvaardbaar agressief' en een 'meester provocateur'. Hij zou Brussel willen 'opblazen'.

Hetzelfde liedje bij Brigitte Grouwels (CD&V). Zij durfde het aan om de uitvoering van het Brusselse regeerakkoord te eisen. Als de Brusselse minister-president niet 'spontaan' met het beloofde taalrapport op de proppen zou komen, zou ze het zelf op de agenda van de regering zetten.

Volgens de staatssecretaris zijn Franstalige Brusselaars die van Brussel een zuiver Franstalige stad willen maken de 'echte separatisten'.

Reactie vanuit Franstalige hoek: Grouwels is 'irritant' en gedraagt zich als 'een Vlaamse militante die wordt betaald met belastinggeld'.

Vredesapostel

Als beide taalgroepen in Brussel ruzie maken is het aan de minister-president om te 'bemiddelen'. En dat gebeurt ook. Na beide incidenten volgde een oproep van Charles Picqué (PS) om de communautaire strijdbijl te begraven.

Die 'vredesboodschap' klinkt echter vals in de oren. Ten eerste omdat de vredesapostel tegelijk een stokebrand is. Op hetzelfde moment dat hij Anciaux en Grouwels vraagt een toontje lager te zingen, vergaderen de Franstalige partijen op zijn kabinet over de samenstelling van zoveel mogelijk gezamenlijke kieslijsten in de Vlaamse rand rond Brussel. Bovendien is het niet de eerste keer dat Picqué partij kiest tegen de Vlamingen.

Wie blaast hier eigenlijk het 'Brusselse model' op?

Brussel anders bekeken

Jobs voor 'Brusselaars eerst' werkt niet

De Brusselse regering schuwt geen paardenmiddelen in de strijd tegen de torenhoge werkloosheid.

Zo voert minister Benoît Cerexhe (cdH) een beleid van jobs voor 'Brusselaars eerst'. In ruil voor vergunningen, wegenwerken en openbaar vervoer verplicht hij bedrijven zich ertoe te engageren jobs bij voorrang toe te wijzen aan werkloze Brusselaars.

Nu blijkt zo'n verkrachting van de arbeidsmarkt in de praktijk niet meteen te werken:

- Georges Hanot van Decathlon: 'We hebben een probleem met de tweetaligheid. We moeten vaststellen dat we te weinig Nederlandstaligen krijgen. Daarom hebben we besloten om meer Nederlandstalige advertenties te zetten.'
- Ikea zou twee derde van de jobs aan Brusselaars geven, maar dat wil niet lukken. Roel Michiels: 'Op dit ogenblik werd 56 procent van de medewerkers in Brussel gerecruiteerd. Dat komt voornamelijk door problemen met tweetaligheid'.

Meer en andere leerlingen

Net zoals vorig jaar, kampeerden er ouders aan sommige scholen om hun kinderen in te schrijven. De stormloop naar het Nederlandstalig onderwijs laat zijn sporen na. Voor het basisonderwijs zien de (jongste) cijfers er als volgt uit:

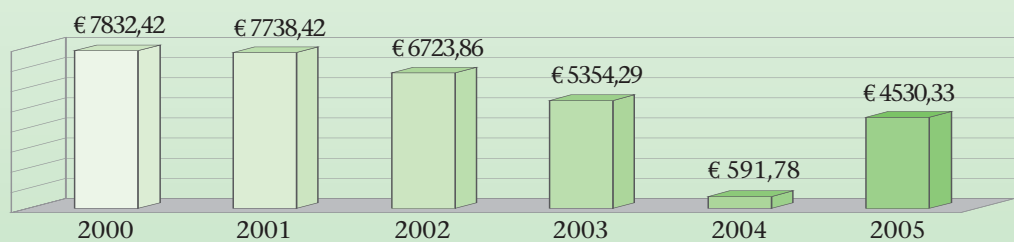
- Het Nederlandstalig onderwijs blijft groeien. Dit schooljaar: 565 leerlingen (+2,47%). De jongste vijf jaar was er een groei van 10,47%.
- Steeds minder kinderen spreken thuis Nederlands of Frans. In de periode 2000-2005 zakte het 'marktaandeel' kinderen die thuis (ook) Nederlands spreken van 46,0 naar 35,1 procent.
- Er zijn steeds minder (Vlaamse) kinderen van buiten Brussel. Op vijf jaar tijd viel hun aantal terug met 929 leerlingen (-20,2%), waarvan de helft vorig jaar in het lagere onderwijs alleen. Een gevolg van het nieuwe inschrijvingsbeleid?
- Er zitten nu 10 360 'niet-Westerse' kinderen (45,4%) in Nederlandstalige scholen. In 2000 waren dat er 'slechts' 7731 (36,5%). Voor het eerst waren er meer 'niet-Westerse' dan 'Westerse' kleuters.

Verenigingen: 'Geen rem op onze werking'

We schreven het eerder al: Nederlandstalige cultuurverenigingen in Brussel hebben het moeilijk. Om hun problemen onder de aandacht te brengen organiseerde een petitie. Zopas ontvingen alle ondertekenaars een brief van minister Pascal Smet (sp.a) 'Omdat ik de verenigingen zo belangrijk vind krijgen alle Brusselse verbonden financiële zekerheid'.

In de werking is daar voorlopig weinig van te merken. Zo bedroeg de gemiddelde werkingssubsidies per verbond (koepel van lokale afdelingen) vijf jaar geleden € 7832. In 2005 was dat slechts € 4530, ondanks stijgende prijzen. Het jaar voordien waren de subsidies uitzonderlijk nog veel lager, omdat er toen twee nieuwe verbonden bijkwamen.

Het water staat de Nederlandstalige verenigingen aan de lippen. Houdt de minister woord en geeft hij straks de nodige financiële ademruimte?

Evolutie van de werkingssubsidies van de Nederlandstalige verenigingen.

Brussel schrikt winkelende Vlamingen af

Een aantal Brusselse winkels doet sinds kort meer inspanningen om ook Nederlands te gebruiken. Zo was de eerste lessenreeks 'Nederlands in winkelstraten' een behoorlijk succes. Toch stoot Brussel nog veel winkelende Vlamingen af.

Het gebrekkige Nederlands van winkeliers is een belangrijke reden. 'Onveiligheid, hondenpoep en zwervers schrikken ook af', weet volksvertegenwoordiger Els Ampe (VLD). En dan is er nog de gebrekkige bereikbaarheid van winkelcentra. 'Er geraken is een zaak, betaalbaar parkeren een andere. Als je met het openbaar vervoer komt, moet je de ene bus na de andere metro nemen. Nieuwstraat, Louizalaan, Naamse Poort,... Ze liggen ver van elkaar'.

Een van de oplossingen, volgens Ampe, is een 'shoppingbus' tussen belangrijke winkelcentra. Een goed voorstel, vindt minister Benoît Cerexhe (cdH). Hij voorziet alvast geld voor de promotie in en buiten Brussel.

FDF en cdH: 'fédéralisme d'union'

'Als Franstalige klokken luiden, moeten Vlaamse klokken zwijgen.' Dat is de spelregel voor Nederlandstalige kandidaten op taalgemengde kieslijsten.

Gemeentelijk lekkers

Steven Vanackere (CD&V) en Jean-Luc Vanraes (VLD) mogen dan al verschillen van politieke partij. Beiden dromen van een schepenambt of ander gemeentelijk lekkers en zijn daarvoor aangewezen op hun Franstalige zusterpartijen. Maar een plaats op de lijst moet je verdienen. Een van de voorwaarden is blijkbaar de ondertekening van een 'handvest'.

Volgens cdH gaat Steven Vanackere akkoord met het 'unionistisch federalisme' (Frans: 'fédéralisme d'union') en breekt hij dus met het confederalisme van zijn partij. Het FDF maakte dan weer bekend dat Jean-Luc Vanraes zich, anders dan zijn partij, onder meer kant tegen de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Beiden ontkennen zo'n handvest te hebben getekend, maar geven toe wel een brief te hebben geschreven. Vanackere zou daarin de term 'coöperatief federalisme' uit het Vlaamse regeerakkoord gebruiken.

Moederziel alleen

Dat kandidaten met een uitgesproken Vlaams imago moeilijk een plaats vinden op 'tweetalige' lijsten is logisch, maar er is meer aan de hand. De communautaire spanningen lopen opnieuw hoog op en doen Franstalig Brussel erg strijdlustig uit de hoek komen.

Franstalige arrogantie is een zaak, Vlaamse lamlendigheid een andere. Men kan zich terecht afvragen waarom Vanackere en Vanraes zich openlijk laten vernederen. Het antwoord is dubbel. De meeste Vlaamse partijen hebben maar weinig nationale belangstelling voor Brussel. Zo staat staatssecretaris Brigitte Grouwels (CD&V) moederziel alleen in haar verzet tegen de almacht van de PS. Omgekeerd dulden Vlaams-Brusselse politici geen enkele Vlaamse 'bemoeienis', wat de bestaande apathie alleen maar kan versterken.

Zijn Vanackere en Vanraes alleensstaande gevallen of volgen er nog meer? De bal ligt in de Wetstraat (CD&V), de Grasmarkt (sp.a) en de Melsensstraat (VLD).

Vervolg van blz. 1

Flamand de service

Niet alleen kennen minder personeelsleden de tweede landstaal. Er zijn ook minder Nederlandstalige personeelsleden die aan de bak komen bij gemeenten en OCMW's. In 1999 was nog ruim een kwart van de personeelsdossiers Nederlandstalig. Vijf jaar later is dat nog 14 procent. 'De flamand de service wordt zeldzaam', aldus brusselNL vzw. 'Er is steeds minder Nederlandstalig personeel om het gebrek aan tweetaligheid op te vangen.'

De verfransing van de gemeenten en de OCMW's loopt vooral via de (eentalige) contractuelen.

De verfransing van de gemeenten en de OCMW's loopt vooral via de (eentalige) contractuelen.

Losse schroeven

Minstens even belangrijk als de cijfers die wel in het rapport staan, zijn deze die er niet in staan. brusselNL vzw: 'Het taalrapport is kaas met grote gaten'. Zo blijven de openbare ziekenhuizen en de lokale politie volledig buiten beeld. Alhoewel ook bij hen de taalwet vaak op losse schroeven staat, ontsnappen zij aan elk toezicht.

Wat eveneens ontbreekt is een opsplitsing per gemeente en per hiërarchische trap. Dat is belangrijk omdat de taalwet voor elke gemeente apart een aantal verplichtingen oplegt. Zo moet minstens een kwart van alle betrekkingen naar de kleinste taalgroep gaan en moeten er vanaf het niveau van diensthoofd zelfs evenveel Nederlandstaligen als Franstaligen zijn.

Opgesplitste cijfers moeten op dit punt duidelijkheid brengen. In de Brusselse regering is beslist om alvast deze informatie op te vragen aan de vice-gouverneur.

Wat echter het meest ontbreekt in het taalrapport is cijfermateriaal over het aantal onwettige beslissingen dat de Brusselse regering heeft vernietigd. brusselNL vzw: 'De vice-gouverneur mag nog zo ijverig schorsen. Als de Brusselse regering vervolgens alles op zijn beloop laat, dan heeft dat weinig om het lijf'. Voor de gemeenten is minister-president Charles Picqué (PS) verantwoordelijk voor de vernietigingen. Voor de OCMW's moeten Evelyne Huytebroeck (Ecolo) en Pascal Smet (sp.a) daarover in consensus beslissen.

Misschien brengt het (uitgestelde) debat in het Brusselse Hoofdstedelijk Parlement meer duidelijkheid over dit belangrijk punt.

Haaks op opdracht

Ten slotte is het opmerkelijk dat de vice-gouverneur in de inleiding van zijn rapport de taalwet zelf openlijk ter discussie stelt: 'Op langere termijn is een wetswijziging noodzakelijk om tegemoet te komen aan de realiteit op het terrein'.

Kan niet, vindt brusselNL vzw: 'Dat staat haaks op zijn opdracht: waken over de toepassing de taalwet.'

'Vlaamse' kinderopvang is 40 procent Franstalig

Werk en gezin, het is niet altijd een gemakkelijke combinatie. Vaak biedt (betaalde) kinderopvang de enige uitweg. Het grote probleem is dat er veel meer vraag is dan aanbod.

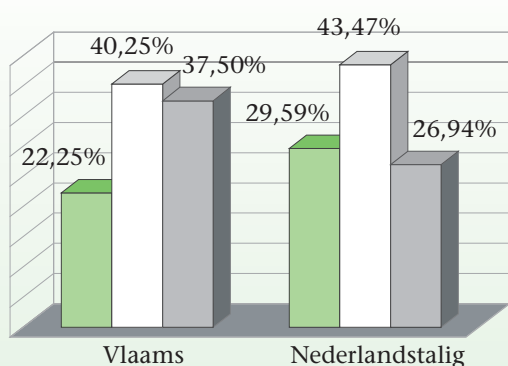
'Positieve zwangerschapstest? Schrijf dan nu in voor een plaats in een kinderdagverblijf.' Dat is een absolute aanrader voor ouders van morgen. Maar hoe groot is nu juist de nood aan bijkomende kinderopvang? En hoe ziet die behoefte eruit? Om daar antwoorden op te krijgen bestelde Brigitte Grouwels (CD&V), collegelid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), een studie.

Het resultaat is een 'cartografie van de voorschoolse Vlaamse kinderopvang in Brussel', waarin drie belangrijke vaststellingen staan.

Absurde toestand

Eerste vaststelling: er is een verschil tussen 'Vlaamse' en 'Nederlandstalige' kinderopvang. Ten minste veertig procent van de opvangvoorzieningen die werken onder het logo van Kind en Gezin zijn in de praktijk homogeen Franstalig. Samen staan ze in voor zo'n kwart van de beschikbare Vlaamse opvangplaatsen.

Een absurde (taal)toestand die voor flink wat verwarring zorgt bij ouders die zoeken naar een schaarse vrije

Taalachtergrond in 'Vlaamse' en 'Nederlandstalige' kinderopvang

opvangplaats. Op initiatief van Elke Roex (sp.a) wil het Vlaams Parlement dat opvangdiensten voortaan hun voertaal bekend maken aan ouders. Ook Grouwels denkt in die richting: 'Het Nederlandstalige aanbod moet meer zichtbaar zijn in het straatbeeld, bijvoorbeeld met een N-logo zoals in het Nederlandstalige onderwijs'.

Overigens is het niet omdat kinderen in een Nederlandstalig kinderdagverblijf zitten dat ze thuis ook Nederlands (horen) spreken. Zo'n 30 procent van hen komt uit een homogeen Nederlandstalig gezin en 43 procent uit een tweetalig gezin. Samen: 73 procent. Behoorlijk veel als je vergelijkt met het Nederlandstalige kleuteronderwijs, al heeft dat ook te maken met het hogere aandeel kinderen van buiten Brussel: 27 procent.

Inhaalbeweging

Tweede vaststelling: er bestaat een schrijnend tekort aan kinderopvang in Brussel. Dat is niet echt verrassend nieuws. Dagelijks weigeren voorzieningen kinderen. De verdienste van de studie is dat het tekort nu ook met cijfers wordt onderbouwd.

Volgens het Europese streefcijfer moet tegen 2010 een kind op drie terecht kunnen in de kinderopvang. Voor Brussel betekent dat een aanbod van ten minste 13 914 Brusselse plaatsen. Volgens het Vlaams regeerakkoord moet dertig procent daarvan

beschikbaar zijn in Nederlandstalige voorzieningen. Dat zijn 4174 plaatsen tegenover 3589 vandaag of een tekort van 585 plaatsen. Hoog tijd voor een 'grote inhaalbeweging'.

Overbodige luxe

Derde vaststelling: plaatsen moeten er bij voorrang bijkomen in gesubsidieerde voorzieningen. Dat zijn kinderdagverblijven waar ouders betalen in verhouding tot hun gezinsinkomen.

Op de private markt bedraagt de gemiddelde prijs € 440 per maand per kind. Niet alleen voor lage inkomens, maar ook voor modale tweeverdieners is dat onbetaalbaar. In Brussel verdienen gezinnen bovendien 7 procent minder dan het Vlaamse gemiddelde, zijn er een kwart meer eenoudergezinnen, ... Gesubsidieerde opvang met aangepaste prijzen is dus geen overbodige luxe. Toch is die in Brussel relatief schaars.

Daar komt nog bij dat drie kwart van de private 'Vlaamse' kinderdagverblijven homogeen Franstalig is (hoger), terwijl de gesubsidieerde opvang steeds Nederlandstalig is.

Het verbaast dan ook niet dat 78 procent van de kinderen uit Nederlandstalige of tweetalige gezinnen gaan naar de gesubsidieerde voorzieningen.

Investeringsplan

De tweede vaststelling (er is een tekort aan 585 plaatsen) en de derde vaststelling (voorrang aan gesubsidieerde opvang) samen betekenen voor de overheid: zware uitgaven.

Op initiatief van Grouwels heeft de VGC een ambitieus investeringsplan klaargestoomd. In de periode 2006-2010 zal maar liefst € 9,3 miljoen gaan naar nieuwbouw en renovatie van kinderopvang. Dat kan enkele honderden bijkomende plaatsen opleveren, ten minste als Kind en Gezin ook de jaarlijkse werkings- en personeelskosten wil ophoesten.

Op korte termijn kan Brussel alvast rekenen op financiering voor 65 'instapklare plaatsen'. Dat is een eerste stap in de goede richting.

Gerard Bouvier

't Brussels

De dochter van Mèi Fa

'k Zaa ze nie geire teigekomme 's oëves of 's nachts in de Zuinink. 'k Zaa vè da spuuk goên wegluue. Mo ja, pertank as g'in de Zuinink gojt wandele, hedde chance, of mier malchance, da ge ze bekanst teigen het laaif lupt.

G'heddet geroje, 't goêt ouver Martine Payfa, de bèrgemiesteres van Botsjvoud, en de dochter van moema Payfa, oek Mèi Fa ghuute.

Hui moema was d'ieste vraa da van ze leive bèrgemiester es gewère van 'n Brusselse gemainte. Van hui moema hei ze gheriteit da ze ne Vloëmink mè vel en al zaa moote kunnen opfrette. En da zal ze zeikers nie neglizjeire.

Ze wil nie da 'de Gordel' dui hui gemainte komt want Bert Anciaux haa gepropozeid vie hèm oek dui Brusselse gemaintes te loète komme.

'No pasaran', zeit de Botsjvoudse pasionaria. Gaa komt hee nie dui. En ze goêt d'ander bèrgemiesteres van de Brusselse agglomerioëse avertiseire as da ze gelak as zui moote doen.

Pozeteef es da Partine Mayfa wet da 'de Gordel' op de Vlomse caractère rond Brussel wil eñsisteire, eet wa da de gruite mazjoritaait van d'organizatuirs en participants zèlfs ne mie en weite.

Hoekske

Welkom bij Gorik

Gorik is een gratis blad over Brussel. Een onafhankelijk informatieblad. Journalistiek correct en onderbouwd. Maar ook zonder schroom. Een blad dat man en paard durft te noemen. Een blad dat opkomt voor echte tweetaligheid in Brussel en voor het Nederlands in de hoofdstad van Europa.

De naam van dit blad is geen toeval. "Bij een stichtend blad hoort een stichtende naam", dachten wij. Daarom doopten wij het naar de bisschop van Kamerijk (Noord-Frankrijk), die rond 580 een kapel liet bouwen op een eiland in de Zenne: het Sint-Gorikseiland. Hieruit ontstond later Brussel.

Gorik wordt gratis verstuurd naar wie ons zijn adres opgeeft of een willekeurig steunbedrag overmaakt op rekening 409-9586521-55.

Ik wil graag

- Gorik in e-post versie
- Gorik in gedrukte versie
- Dat u mij Gorik niet meer opstuurt

Mijn gegevens:

Voornaam en naam .....
 Straat en huisnummer: .....
 Postnummer: ..... Gemeente: .....
 E-Post: .....

Uw adres wordt opgeslagen in onze databank volgens de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer. U kan uw gegevens op eenvoudig verzoek steeds opvragen, wijzigen of schrappen.

- Kruis dit vakje aan als u naast Gorik geen andere post wenst te ontvangen

Terugsturen naar: Gorik, PB1490 - 1000 Brussel 1 - redactie@gorik.be

Gorik, ook voor u?

Politieke sprokkels

Brusselse dynamiek 1

Brussels minister-president Charles Picqué (PS) pakte onlangs uit met cijfers over de economische dynamiek van Brussel.

Het merkwaardige daarbij is dat hij enerzijds wil aantonen dat Brussel het meest productieve en economisch dynamische gewest van het land is, maar daar anderzijds onmiddellijk de eis voor een 'herfinanciering' van Brussel aan koppelt. Vrij vertaald: Brussel is zo dynamisch en rijk, dat het nog meer solidariteit van Vlaanderen nodig heeft. Begrijp wie kan...

Baksteen in maag

Als 'goede Belg' heeft ook Françoise Dupuis (PS) een baksteen in haar maag. Zo bestelde de Brusselse staatssecretaris niet minder dan 500 kaarten voor Batibouw. Wie de gelukkigen waren om van haar zo'n toegangkaart te mogen ontvangen is niet bekend. De huurders van sociale woningen?

Wel bekend is wie de factuur heeft 'mogen' betalen: de belastingbetaler. Wat had u gedacht?

Politieke ziekte

'Brusselse politiek kan de gezondheid ernstig schaden', zo blijkt.

Bert Anciaux heeft smurven gezien, Guy Vanhengel was 'opgebrand' en ook Pascal Smet is al enkele keren ziek

gevallen. Aan Franstalige heeft het politieke virus toegeslagen bij minister-president Charles Picqué en bij minister Benoît Cereux.

Het verschijnsel doet zich ook voor bij de medewerkers. Kabinetschefs die wekenlang afwezig zijn, zijn geen uitzondering.

Wordt er dan toch hard gewerkt in de Brusselse regering?

Reizen om te leren

De prijzen voor woningen blijven in Brussel de pan uitswingen.

Gelukkig maar dat de Brusselse regering daar 'snel en efficiënt' op reageert. Zo waren niet minder dan drie (!) ministers en een klein leger van kabinetsmedewerkers en ambtenaren afgezakt naar een belangrijke immobiliënbeurs in Cannes. Wie durft nu nog beweren dat Brussel geen volwaardig derde gewest is?

Brusselse dynamiek 2

Er is nog iets merkwaardigs in het cijferverhaal van Picqué.

Zo ziet hij in de stadsvlucht van maar liefst 693 bedrijven tussen 1990 en 2001 als een illustratie van... de Brusselse dynamiek. Als de regeringsleider de torenhoge werkloosheid met een zelfde 'Brusselse dynamiek' wil aanpakken, ziet de toekomst van onze hoofdstad er (niet) goed uit.

De daling van het aantal bedrijven in Brussel staat in schril contrast met de groei in de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Nijvel.

Grote kabinetten

Naar aanleiding van een recente vraag over de samenstelling van de kabinetten zochten we nog eens op over hoeveel medewerkers de Brusselse regeringsleden kunnen beschikken: 564 of zo'n 70,5 per minister of staatssecretaris. Ter vergelijking: de Vlaamse regering kan beschikken over 490 kabinetsleden, zo'n 49 per minister.

Colofon

Gratis driemaandelijkse blad over Brussel. Pluralistisch, Vlaams en onafhankelijk. Een uitgave van de Vlaamse Volksbeweging vzw en brusselNL vzw.

Redactie: Tjil Rommelaere (coördinator), Marc Van de Woestyne, Marc Platel, Myriam Seghers, Gerard Bouvier, Leo Camerlynck, Michaël Vandamme, Hilde Devriendt en Karl Drabbe.

Spotprenten en illustraties: Emiel De Bolle
Opmaak: Wim Peeters

Gratis bijlage bij Doorbraak – april 2006

Oplage: 15 000 exemplaren.

Gorik, PB 1490, 1000 Brussel 1

www.gorik.be – redactie@gorik.be

Steun is welkom op rekeningnummer: 409-9586521-55.
Graag met vermelding 'Gorik'. Giften vanaf € 30,- zijn fiscaal aftrekbaar.

V.U.: Sven De Kerpel, Vrijwilligerslaan 17/2, 1160 Oudergem.

Huurders doen het liever in de stad

Wonen in Brussel is vandaag niet vanzelfsprekend. De prijzen rijzen de pan uit. Niet alleen voor lage inkomens, maar zelfs voor de tweeverdieners wordt kwaliteitsvol wonen onbetaalbaar. Dat is niet alleen het geval op de koopmarkt, maar ook op de huurmarkt, zo blijkt uit een studie van Françoise Dupuis (PS), de staatssecretaris voor huisvesting.

Meer dan de helft van alle Brusselse woningen zijn huurwoningen. Het aanbod is erg verscheiden. Voor de (hoge) prijzen geldt hetzelfde.

Nestdrang

De huurprijs van een appartement met twee kamers en een matig comfortniveau (toilet, badkamer en centrale verwarming) bedraagt gemiddeld € 510 per maand. Dat is meer dan een derde van het modale Brussels gezinsinkomen. De prijzen verschillen sterk van gemeente tot gemeente. Zo is de binnenstad goedkoper dan de buitenstad.

De studie werpt ook een blik op de 'nestdrang' van Brusselse huurders. 80 procent van wie wil verhuizen blijft het liefst in de stad.

Gemiddelde huur per maand (2 kamers + wc + badkamer + cv)

Maar dat geldt niet voor iedereen. 'Vooral jongeren tussen 25 en 45 jaar overwegen het meest om Brussel te verlaten en te verhuizen naar een gemeente in de Brusselse rand'. Er is ook een verband tussen verhuisplannen en inkomen. Huurders zonder auto zijn in hun keuze beperkt tot de stad, anderen gaan verder.

Stadsvlucht

Maar liefst 39 procent van de huurders wil eigenaar worden, 11 procent is echt op zoek. Vooral jonge gezinnen met kinderen willen kopen. Hoe meer huurders verdienen, hoe meer ze hunkeren naar een koopwoning.

Tegenover 72 procent van de huurders die in Brussel wil kopen, staat 15 procent die zoekt in Vlaams- of Waals-Brabant en 13 procent die nog verder zoekt.

Ook hier zijn het vooral jongeren die buiten Brussel kijken, zeker als ze kinderen hebben en een matig tot hoog inkomen verdienen.

Belangrijke redenen om de stad te ontvluchten: de hoge prijzen en het gebrek aan huizen met tuin of aan groene ruimten.

Brukselachterstevoren

Over betaalbaar wonen

Hoe wonen betaalbaar maken? De vraag is niet nieuw. Ook in de vorige eeuw zocht de politiek antwoorden.

In Brussel waren er de voorbije eeuw twee golven van sociale woningbouw. In de jaren twintig waren er de tuinvijken. Enkele voorbeelden: *Floréal* en *Le Logis* (Watermaal-Bosvoorde), *Het Rad* (Anderlecht) en *Kapelleveld* (Sint-Lambrechts-Woluwe). Na 1960 is het de beurt aan sociale woonblokken: *Papenvest* (Brussel), *Modelwijk* (Laken),...

Op dit ogenblik telt Brussel zo'n 38 000 sociale woningen. Dat is acht procent van alle woningen, een druppel op een hete plaat.

Trend: oog voor de sociale vermenging

Na 1980 zijn deze eigendommen herontdekt. Ze werden gerenoveerd en worden vandaag onder de marktprijs verhuurd aan de jonge middenklasse.

Armere huurders

Sinds 1990 kan Brussel rekenen op een hernieuwde belangstelling om te wonen in de stad. De stadsvlucht is niet voorbij, maar er is nu ook een belangrijke instroom uit de rest van het land. Samen met de buitenlandse immigratie zorgt die ervoor dat de bevolking weer aangroeit. Meer inwoners zijn ook eigenaar. Op dat vlak haalt Brussel wat historische achterstand in.

Tweeverdieners

Daarnaast beschikt de Brusselse overheid over een andere hefboom in haar woonbeleid: de gemeentelijke eigendommen. Vele van deze 8000 woningen, winkels en ateliers werden verworven na geflopte 'grote bouwprojecten' in de 19de eeuw, zoals de afbraak van de Onze-Lieve-Vrouwter-Sneeuwwijk en de overwelving van de Zenne in de benedenstad.

Positief? Zeker, maar met een keerzijde. De prijzen voor koopwoningen schieten de lucht in en binnen de krimpende groep huurders is er relatief meer armoede. Dat maakt hen voor eigenaars financieel minder interessant. Gevolg: minder aanbod en minder kwaliteit.

Brukselbinnenstebuiten: Hopstraat 47, 1000 Brussel 02 218 38 78 – bruksel@skynet.be – www.brukselbinnenstebuiten.be